

FRANCESC CANOSA

Periodista. Ha coordinat 'Història del Periodisme a Catalunya' (Sàpiens)

“Els catalans sempre hem tingut la necessitat d'explicar-nos”

Sempre és un plaer entrevistar Canosa. Amb el seu discurs brillant i metafòric aquest periodista balaguerí no necessita que qui escriu li faci preguntes. Ell ens explica, en aquest cas, el perquè s'ha fet càrrec de coordinar un projecte tan ambiciós i necessari: els tres volums curiosament enquadrats, editats per Sàpiens, de la Història del Periodisme a Catalunya.

Catalunya, per la seva condició de nació sense estat, ha tingut la necessitat d'explicar-se en tots els vessants: cultura, economia... i també periodisme. Hem creat una mena de *paraestat* per intentar explicar-nos i així evitar que ens expliquin des de fora. Hem hagut de funcionar a base de simulacres, lluitant contra totes les adversitats, com en la Revolució Industrial. La història del periodisme de Catalunya és un gerundi d'explicació constant.

Com va anar l'encàrrec?

És una idea original de Sàpiens. Ells van contactar amb mi per dirigir-ho.

Quan heu trigat?

Gairebé dos anys. Són tres volums que parlen del periodisme català des de l'edat mitjana fins a l'actualitat. Unes 700 pàgines on hi han col·laborat uns quaranta especialistes, a més de l'equip coordinador.

Té un format molt gràfic.

És un concepte molt visual, rigorós, però molt de revista, molt de Sàpiens. Està pensada perquè, obris els llibres per on els obris, et sorprengui. És un F5, una actualització de la premsa, ràdio, televisió i món virtual català.

Era necessari en el moment en què vivim?

La Guerra Civil és un exemple.

El 80% dels periodistes marxen. És un dels *coitus interruptus* de la història: el 1939 el periodisme rebrotà. Reflecteix aquesta voluntat de ser catalana; és la pastanaga que ens fa moure, la necessitat d'explicar-nos. Pensa que recordem les coses pel seu ressò: és la memòria col·lectiva, tan necessària. Si no t'expliques... no existeixes.

En aquesta tasca ha tingut molta importància la premsa local i comarcal.

És que és un gènere pròpi i autòcton català: és el planter dels periodistes catalans. Tots els professionals han passat per mitjans locals. És l'apropament màxim a la realitat i, en el cas de Catalunya, és el nostre paisatge portat al paper o a la xarxa.

“ La premsa local i comarcal és el nostre ‘Silicon Valley’ periodístic ”